

Grundlovsbestemmelse. Dår var det ærede 6te Medlem for Københavns Amt betænkelig, og jeg har hørt andre Medlemmer, da Sagen for nogle Aar siden, i 1914 tror jeg, var Genstand for Behandling, rejse saadanne Betæneligheder. De Jurister, jeg indenfor mit eget Ministerium har haft Lejlighed til at forhandle med om Sagen, mener, at saaledes som Grundlovens Ord foreligger, efter de den Gang stedfundne Forhandlinger, vil de paa ingen Maade danne Hindring for at vedtage en generel Lov, som fastsætter visse Hovedbestemmelser, men forbeholder Undtagelser for særlig Lovgivning. Hvis der er Betæneligheder paa dette Punkt, og forskellige modstridende Opfattelser mødes, vil det være rimeligt at søge Sagen løst, naar man da i øvrigt vil fremme Realiteten, ved at bringe Formalia i en saadan Orden, at ingen nærer Betænkelighed, og da en Grundlovsrevision alligevel er forestaaende, vil det let kunne ordnes. Sagen gaar altsaa nu til et Udvalg, og man vil da der se, om der ogsaa i Folketinget er Stemning for at gaa den Vej, Landstingsudvalget længe har beskæftiget sig med, og om der i den Anledning er noget at foretage.

Formanden: Det 6te Medlem for Københavns Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Axel Møller: Jeg anerkender, at praktiske Grunde kan tale for at komme ind paa en Fremgangsmaade, som hurtigere kan skaffe de paagældende Afgørelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Meddelelse af Indfødsret, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om der ikke kunde bødes derpaa, i hvert Fald indtil man naar til en anden Ordning med Hensyn til Grundloven, ved, at der noget hyppigere, end det nu er Tilfældet, blev fremsat Lovforslag for Rigsdagen om Meddelelse af Indfødsret.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg tvivler om, at den af det ærede Medlem nævnte Vej vil føre til synderlig bedre Resultater end den nugældende Ordning. Indfødsretsansøgninger maa jo være fremme indenfor en vist bestemt Frist, for at Lovforslag derefter kan udarbejdes. Disse Ansøgningsvej, inden de naar frem til Indenrigsministeriet i fuldt færdig Stand, er lang, idet de

skal passere gennem alle de Kommuner, hvor vedkommende har haft Ophold, for at de forskellige Forhold ham vedrørende kan blive fuldt oplyst. Derfor vil det være nødvendigt at samle dem indenfor bestemte Tidsrum, idet ellers hvert enkelt Tilfælde vilde ende paa sit særlige Tidspunkt og da være parat til Forelæggelse paa Rigsdagen, og man vilde saaledes faa en uendelig Række Indfødsretslove. Selvfølgelig vilde man derved kunne skabe en hurtigere Fremgangsmaade, men det vilde være et overordentligt Besvær for Rigsdagen. Jeg ved ikke, om der overhovedet er tilvejebragt Indfødsretslove for en enkelt Person, men jeg tror, det ved enkelte Lejligheder af særlig paaatrængende Art er sket. Hvis man fremdeles ønsker, at alle Personer skal med Navns Nævneelse opføres paa Loven, tror jeg, det er nødvendigt at samle dem paa en enkelt Lov, hvis ikke Ordningen helt skal gaa i Stykker for Administrationen og Lovgivningsmagten.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kvist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til videre Behandling i et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Bestyrelsen af Københavns kommunale Anliggender af 4. Marts 1857 m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4809).

Sagen sattes til Forhandling.

Sigurd Berg: Nærværende Lovforslag gaar ud paa, at der tillægges Københavns Borgerrepræsentanter et aarligt Vedragslag, hvis Størrelse fastsættes i Stadens